

feloven, der har de grundlæggende retsgarantier, som ligger i de regler, som retsplejeloven foreskriver for politiet.

Ministerens redegørelse gør meget ud af at argumentere imod et krav om retskendelse, hver gang der gives lovhjemmel til myndighederne for adgang til privat bolig. Det finder vi er ren udenomssnak. Det er de alt for mange regler om adgang til private enemærker, der er hovedproblemet. De skal begrænses.

Jeg vil derfor som punkt 1 spørge ministeren som politisk chef for lovafdelingen, om man vil pålægge samtlige ministerier inden for et givet tidsrum nu at gennemgå alle de gældende love og begrænse lovhjemmelen til adgang til privat ejendom.

Punkt 2: Er ministeren enig i, at det er en mangel i retssikkerheden, at der ikke er forskrifter for alle myndigheders adfærd, men kun for politiets? Og vil ministeren fortælle Folketinget, hvorledes borgere er stillet, hvis de nægter myndighederne adgang? Flertallet her i Folketinget – og jeg tager mit eget parti med – har i årevis udhulet grundloven. Vi har vedtaget flere og flere love og reguleret borgernes færden i et helt urimeligt omfang, men vi har også indført et tilskudssamfund, som naturligvis fordrer kontrol, men retssikkerheden er ikke fulgt med. Vi har indført straffebestemmelser uden at tænke på, at de myndigheder, vi satte til at kontrollere, er de samme, der skal rejse straffesagerne, og vi har aldeles forsømt at diskutere, under hvilke retssikkerhedsgarantier sagsbehandlingen skal foregå.

Jeg vil yderligere spørge: Er ministeren enig i, at vi mangler processuelle regler for myndighederne?

Er ministeren enig i, at den omstændighed, at vi dynger lovkrav på lovkrav på borgernes skuldre, og at vi udsteder love, som ikke engang de håndhævende myndigheder kan blive enige om fortolkningen af, skaber en uhyrlig retsikkerhed for borgerne?

Så spørger jeg videre: Vil ministeren sørge for magtadskillelse i forvaltningen, så man ikke tillader, at det er samme myndighed, der først vejleder, dernæst kontrollerer og dernæst efterforsker eventuelle lovovertrædelser?

Og som det sjette spørgsmål: Vil ministeren sørge for, at Retsplejerådet nu sættes til at udarbejde en retsplejlov, der gælder for alle offentlige myndigheders adfærd til gavn for borgernes retssikkerhed?

Og vil ministeren som chef for lovafdelingen sørge for, at kravet i Jyske Lov fra 1241 om, at danske love skal være klare, også kommer til at gælde i 1997 og fremover?

Til sidst en af mine kæpheste fra de senere dage: Vil ministeren love mig, at han vil fastsætte nye og mere indgående krav til udformning af lovforslag i de tilfælde, hvor det offentlige får myndighed over for borgerne? Vi mener, det bør være en selvfølge, at borgernes retssikkerhed gøres til genstand for indgående drøftelse i hvert eneste lovforslag, hvor det offentlige får ret til myndighedsudøvelse.

Vi er meget optagede af, hvilke svar vi får her i dag, og Venstres videre initiativ vil afhænge af de svar, de to ministre giver os i dag.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Det er til hr. Svend Erik Hovmand, som i brede vendinger sagde, at der var utallige love, hvor man burde give kompensation eller erstatning for, at man måtte gribe ind, og at det godt nok ikke var i strid med grundloven.

Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Svend Erik Hovmand konkretiserer, hvad er det for love, hr. Svend Erik Hovmand tænker på, i stedet for de her brede vendinger, som man ikke rigtig kan tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg kan anbefale at læse den redegørelse, som er kommet fra miljøministeren til debatten her i dag. Her er opremset en lang række eksempler på erstatningsfrie rådighedsbegrænsninger, habitatområder, Ramsarområder og en lang stribe af andre indgreb, som ikke giver den enkelte borger erstatning.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Så vil jeg stille det direkte spørgsmål:

Mener Venstre, at der skal gives erstatning på de områder, som hr. Svend Erik Hovmand lige nævner – bortset fra fuglebeskyttelsesområder, for dér bliver givet erstatning – når der ikke er indgreb i brugsretten til ens ejendom?

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Det interessante i det sidst stillede spørgsmål var den sidste sætning: »Når der ikke sker indgreb i brugsretten.«